

Težko me je premagati, ker sem trmasta

Še ne polnoletna Konjičanka Tamara Zidanšek je letos osvojila pet turnirjev in sezono zaključila na robu najboljših 300 tenisačic sveta

UROŠ GRAMC

Le prvi teden v oktobru je malo poležavala in gledala televizijo ter veliko časa preživela za šolskimi knjigami, a to se zgodi le enkrat na leto. Zdaj je spet vse po starem. **Tamara Zidanšek** je v polnem pogonu za novo teniško sezono. Letošnja je bila izjemna, saj je na lestvici WTA skočila za več kot 400 mest in je trenutno na 306. mestu. Peta je od 13 Slovenk med svetovno elito, a edina še ni niti polnoletna. Konjičanka, ki trenira in živi na Ptujju, bo stara 18 let po božičnih praznikih. V domačem kraju le še obiskuje gimnazijo, pa še to na daljavo, z izpiti.

"Vse se da, če se hoče, tudi združevati šolo in šport, le dobro se moraš organizirati. Najraje imam angleščino, vse drugo se učim, ker se pač moram," prizna mlada tenisačica, ki se trudi, da bi pri vseh predmetih zaključila snov tretjega letnika. Pa ji gre tako dobro kot na teniških igriščih? "Meni je

super, prav dober uspeh imam, s tem sem zadovoljna. Zvezke si nosim tudi na turnirje, učim se, kolikor imam možnosti."

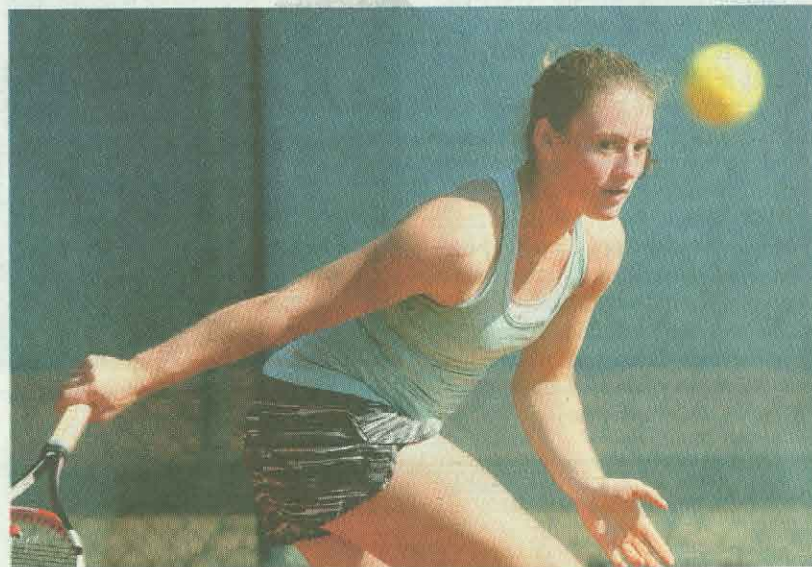
Časa je bolj malo, še za veselje ob slavljih ne veliko. Teniško življenje je nomadsko, tudi ob največjem uspehu v karieri je bilo tako, septembra v Dobrichu v Bolgariji, kjer je osvojila svoj prvi turnir z nagradnim sklodom 25 tisoč ameriških dolarjev (22.800 evrov). "Vesela sem bila, ampak spakirali smo v taksi in šli takoj naprej na turnir v Ukrajino."

Ima zaradi uspehov kaj več elana? Letos je imela razmerje zmag in porazov 43:10, najboljša je bila še na štirih turnirjih nižjega ranga (za deset tisoč dolarjev, 9100 evrov) v Banjaluki, v Aradu v Italiji, v Tel Avivu in dvakrat v Telaviju v Gruziji. Za primerjavo: pred tem je lani osvojila le Velenje na istem nivoju. "Zaradi uspehov ne treniram nič raje, saj sem že prej to počela z veseljem. Na lestvico se ne oziram, drugi mi povedo, kje sem, jaz le stopam korak za korakom proti vrhu. Zagotovo si bom za vedno zapomnila Gruzijo, ko sem bila najboljša dvakrat zapored, to je poseben občutek. Najpomembnejše je, da se imaš ob igri fajn."

In ko se Zidanškova tako počuti, je za tekmice neustavljiva. Njena posebnost je, da igre niza v serijah. Ko pade v trans ... "Še sama ne vem, kako se pri-

pravim do tega. Ko pride, pride, glavno je, da pride. Takrat se mi vse poklopi in skušam čim dlje ostati v tem ritmu." Prijetno je tudi spoznanje, da zna biti boljša od višje uvrščenih tenisačic. Vsaj v Dobrichu je bilo tako, vse so bile na lestvici nad 300. mestom. "To so že kakovostne igralke, samozavestne. Zaupajo si, igrajo brez večjih nihanj, imajo izkušnje, zato se moraš za vsako točko zelo potruditi. Igrajo z glavo, poskušajo te stisniti v kot, iščejo tvoje šibke točke."

In katere so to? "Še sama ne vem. To morajo vedeti one," odvrne v smehu in doda o svojih prednostih. "Težko me je premagati, ker sem trmasta. Če izgubim, me ob naslednjem srečanju to še bolj podžge. Si pa pred vsako tekmo ogledam igro nasprotnice, jo analiziram in ji skušam vsiliti tisto, kar ji ne gre." Mladi Slovenki gre najbolje od rok igra tipa Romunke Simone Halep ali Italijanke Sare Errani. "Podobno igramo. Počasi si pripravljam izhodišče za zaključek, to je moj naravni stil. S trenerjem Zoranom Krajncem sva ga s treningom postopoma prenesla v podzavest." Na turneji ji pogosto dela družbo Marjan Čuk, oče in trener Pie, soigralke v ptujskem klubu. Z njo sta letos osvojili dva 10.000-dolarska turnirja v dvojicah, na Bolu in v Trbižu. "Rada igram dvojice, sploh s Pio, a več je bilo tega

Tamara Zidanšek: "Na lestvico se ne oziram, drugi mi povedo, kje sem, jaz le stopam korak za korakom proti vrhu." (Janko Rath)

"Zvezke si nosim tudi na turnirje, učim se, kolikor imam možnosti"

med mladinkami. Posamični dvoboji so bolj pomembni," pribije Konjičanka, ki je leto starejši Čukovi (572. na lestvici WTA) tudi že stala na nasprotni strani mreže. "Slej ko prej pride do tega. Težko je igrati proti nekemu, ki ga dobro poznaš tako in drugače, težko je zaključiti točko, tekmo. Težko je zmagati." Je pa lepše skupaj slaviti, dekleti ptujskega kluba sta letos slavili tudi posamično zmago Čukove v Trbižu.